

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5045

гр. София, 16.07.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав, в закрито заседание на 16.07.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов**

като разгледа дело номер **2048** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 4 от ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Р. А. оспорва ревизионен акт № 29001200039/27.06.2012 г., издаден от Г. Т., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“, в частта, която не е отменена с решение № 3043/ 27.12.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – С. при ЦУ на НАП.С решение на Директора на Д. –С. № 1887/03,08,2012год е спряно изпълнението на посочения по горе ревизионен акт до 03,07,2013год.

С молба от 03.07.2013 г. от страна на жалбоподателя е поискано спиране изпълнението на ревизионния акт.

С решение № 3796/05,06,2013год по адм. Дело № 2048/2013год на АССГ е отменен посочения по горе ревизионен акт, в частта на установен корпоративен данък в размер на 522038,20лв главница, лихва в размер на 175092,92лв, както и установен данък при източника в размер на 261019,10лв-главница и съответната лихва. Към искането е приложена и справка от публичен изпълнител при ТД на НАП-ГДО, съгласно която задълженията на жалбоподателя към 03,07,2013год по посочения ревизионен акт са в размер на 760541,37лв. При тези данни и на основание чл. 153, ал. 2 ДОПК от страна на оспорващия е поискано спиране на изпълнението на акта, към което е приложена промяна № 1 към банкова гаранция № 961DG11122001203/ 02.07.2013 г., издадена от [фирма] в размер на 875 000 лв и срок 17.07.2014 г.

Приложени са копия от придружителни писма, обозначаващи предоставяне на оригиналите от банковата гаранция и анекса към нея в ТД на НАП „ГДО“.

Становище по така подаденото искане от страна на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП не е постъпило.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Липсва законово изискване за предявяване на искането в определен срок, поради което същото е процесуално допустимо докато ревизионният акт не е изпълнен. За да бъде допуснато спиране на изпълнението на ревизионния акт, в тежест на молителя е да установи, че същият е обжалван по съдебен ред, и да посочи доказателства за наложено обезпечение в размера на установените с оспорения акт данъчни задължения и лихвите за просрочие. Съгласно чл. 157, ал. 2 от ДОПК изпълнението може бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер и в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5 и ал. 8.

Съгласно чл. 153, ал. 3 ДОПК към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.

В чл. 153, ал. 4 от ДОПК е уредена хипотезата, при която задължително се спира изпълнението на ревизионния акт – ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3. Именно тази хипотеза е налице в настоящия случай - с искането за спиране изпълнението на процесния ревизионен акт в неизпълнената му част е представено обезпечение банкова гаранция на стойност 875 000 лв. Видно е от доказателствата по делото, че направеното от [фирма] обезпечение е достатъчно по размер да покрие главницата и лихвите на неизпълнената част от ревизионния акт. Това означава, че са налице предпоставките на чл. 157, ал. 3 и чл. 153, ал. 5 от ДОПК за спиране изпълнението му в оставащата част от установените и неплатени задължения, общо в размер на 760541,37 лв., изчислени към датата на подаване на искането.

Представената банкова гаранция отговаря на изискванията на чл. 157, ал. 3, във връзка с чл. 153, ал. 4 от ДОПК, защото не съдържа условие за пристъпване на изпълнение по нея. Тя е със срок до 17.07.2014 г., което означава, че след тази дата гаранцията се прекратява, независимо дали оригиналът ѝ е върнат на банката. Не е поставено условие за изпълнение със сумата по гаранцията преди нейното освобождаване с изтичане на срока по нея. Следователно така представена банковата гаранция е "безусловна и неотменяема" по смисъла на чл. 153, ал. 4 от ДОПК. Гаранцията със срок, след изтичането на който същата автоматично се освобождава, представлява годно обезпечение, но за този срок и е допустимо за срока на действие на гаранцията да бъде спряно изпълнението на РА, защото установените с него задължения е гарантирано, че могат да бъдат събрани от издателя на гаранцията.

Предвид изложеното и на основание чл. 157, ал. 4 от ДОПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Ревизионен акт № 29001200039/27.06.2012 г., издаден от Г. Т., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“, в частта, която не е отменена с решение № 3043/27.12.2012 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – С. при ЦУ на НАП, до влизането му в сила или отмяната му с влязъл в сила съдебен акт, но не по – късно от 17.07.2014 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: